

نظام رتبه بندی QS World University Rankings^۱

این رتبه بندی از سال ۲۰۰۴ به بعد شروع به رتبه بندی دانشگاه های برتر دنیا نموده است. از سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۹ این رتبه بندی با همکاری تایمز و تحت عنوان Times Higher Education Ranking - QS world منتشر می شد، ولی از سال ۲۰۱۰ همکاری کیواس و تایمز به پایان رسید و رتبه بندی کیواس به صورت مستقل منتشر شده است. تایمز نیز از سال ۲۰۱۰ رتبه بندی خود را با همکاری تامسون رويترز آغاز کرد. علت اصلی این جدایی اختلاف نظر در خصوص روش شناسی بود. از جمله تفاوت های بارز و ویژگی های کلیدی رتبه بندی کیواس، استخراج بخشی از داده های مورد نیاز (با ۵۰٪ سطح اهمیت در امتیازدهی) از طریق دو نظرسنجی جهانی می باشد؛ نظرسنجی اعضای هیات علمی و نظرسنجی کارفرمایان. در این رتبه بندی برخی شاخص های پیشنهادی همچون شاخص های مالی (درآمد تحقیقاتی) که نمی توان به طور مستقل اعتباردهی گردد یا در معرض نرخ ارز و نوسانات چرخه تجاری قرار دارند، مورد استفاده قرار نگرفته است.

شخصی	وزن
شهرت علمی	۴۰٪
شهرت در بازار کار	۱۰٪
نسبت دانشجوی به اعضای هیات علمی	۲۰٪
میزان استناد به ازای هر عضو هیات علمی	۲۰٪
تعداد دانشجویان بین المللی	۵٪
تعداد اعضای هیات علمی بین المللی	۵٪

^۱ https://www.topuniversities.com/qs-world-university-rankings/methodology/stories/pdfword/vahedha/barnamerizi/dastavardha/nezamhaye_arzyabi/qs/۱۹۲http://vpb.um.ac.ir/images/۲۰۱۶QS.pdf